

Mobstandere (Stemmer: Da var han ikke Rigsdagsmand). Ja, men dersom det ærede Medlem dengang havde været Medlem af Rigsdagen, mon han da ikke vilde have været fuldbkommen tilbøielig til at glemme, at en væsentlig Andel i den fri Forsatning af 5te Juni 1849 skyldtes Københavns Befolkning? (Stemmer: Indskrænkning i Forsatningen skyldes den ogsaa). Ja maaste, men allerede spænd Indskrænkningen var kommen, talte man paa samme Maade om Theatret, og derfor har det virkelig ikke nogen Vægt, naar man nu opstiller den Slags Betragtninger; thi naar det kommer til en praktisk Prøve, viser det sig alligevel, at man vil Theatret tillivis; man forstaar ikke dets Betydning — ved „man“ forstaar jeg dem, der have den samme Opfattelse som det ærede Medlem — man vil Theatret tillivis, man forstaar ikke dets Betydning, man søger rundt omkring efter Grunde, der skulle retfærdiggjøre en Handlemåde, som under alle Omstændigheder er givne. Jeg beklager, at jeg saa silde skal have faaet Leilighed til at kaste mig ind i den livlige og animerede Debat, der har været ført om Theaterspørgsmaalet. Jeg skylder den ærede Ordfører (Berg), der allerede to Gange i de saa Dage, jeg har været hjemme, har, saa at sige, kaldt mig frem paa Scenen, at bevidne ham min Tak for denne Opmærksomhed; den vidner om, at han har favnet mig, hvad der jo kun kan være mig kjært, og den vidner tillige om hans Glæde over min Hjemkomst, og jeg haaber, at hans Forventning ikke skal blive skuffet. Det ærede Medlem (Berg) kom til at nævne mig paa en noget overraskende Maade, idet han nemlig troede, at jeg var ganske ubekjendt med, hvad der var foregaaet ved Finantslovens anden Behandling. Dengang det ærede Medlem beklagede sig over, at Regjeringen havde overlæstet Finantsudvalget med Sager og i den Anledning henviste til Bilaget til Ændringsforslagene, tillod jeg mig et noget tvivlende Udraab, og det ærede Medlem mente da, at dersom jeg havde været tilstede ved Finantslovens anden Behandling, vilde jeg ikke have kunnet gjøre dette Udraab, idet det da vilde have været mig klart, at det virkelig var berettiget, naar man nu klagede over, at Finantsudvalget var overlæstet, thi det fremgik allerede under anden Behandling, at det var et ganske unyttigt Arbejde, man førte frem. Naar, jeg har ganske vist favnet den Behagelighed at kunne personlig her fra min Plads følge alle de Foredrag, der ere holdte her ved Finantslovens anden Behandling, men aldeles afskaarret fra Kundskab om deres Indhold har jeg ikke været. Rigsdagstidenden opbevarer jo ethvert gylbent Ord, der falder her i Salen, og saaledes har jeg ogsaa havt Leilighed til igjennem denne at blive bekendt med, hvad der her er foregaaet. Men det forekommer mig, at jo mere man kjen- der Bestaffenheden af Forhandlingerne under Sagens anden Behandling, desto mere maa man er-

kjende, at den ærede Ordførers Beskyldning mod Ministeriet for Overlæstelse er ganske ubesvøret, thi alle de Forslag, der ere fremkomne fra Regjerin- gen — jeg tror, at deres Antal er 72 — ere jo, som den ærede Ordfører selv har oplyst, Forslag, der tidligere have ligget for, og som Finantsudvalget alle kjendte, saa at det altsaa paa ingen mulig Maade kunde blive overlæstet ved at faae en Anmodning om paany at stille disse Forslag frem i Ændringsforslags Form. Forholdet er vel endog dette, at man med fuld Føie kunde have bebrejdet Regjeringen, om den havde undladt ved tredie Behandling at forelægge paany for Folkethinget de Forslag, som det efter dens Anskuelse er enten i høi Grad tilraadeligt for Thinget at vedtage, eller som ere af en saadan Bestaffenhed, at deres Udeladelse af Finantsloven vilde gjøre denne uan- tagelig, et Udtryk, som den ærede Ordfører aldeles ikke kan lide. Jeg synes, at Regjeringen kun har gjort sin Pligt ved paany at forelægge disse Forslag, og at den ueheldigvis af disse 72 Forslag kun har kunnet faae Tilslutning for de 3, medens de 69 Forslag ikke have været saa heldige at vinde Udvalgets Flertals Samstemning, dette kan jo ikke overraske os, thi det er jo den be- kjendte og givne Situation. Snarere kunde man vel overrastes ved den Omstændighed, at af de 32 nye Ændringsforslag, som ere fremkomne fra Regjeringen, er der 23 eller 29 — i alt Fald nogle og tyve — der have fundet Udvalgets Flertals Billigelse. Dette synes mig at tyde paa et saa godt og venligt Forhold mellem Regje- ringen og Udvalgets Flertal, at jeg derpaa byg- ger de bedste Forhaabninger for Sagens frem- tidige Ordning. Om end, som sagt, de Punkter, hvorom man tidligere kan have været i Strid, nu have delt Meningerne saa skarpt mod hin- anden, at man ikke der kunde mødes, saa synes det dog, naar Regjeringen opstiller nye Forslag, at der er rimelig Udsigt til, at disse kunne finde Tilslutning. Jeg finder, at den hele Stemning, der er kommen frem ved denne Afdeling af Æn- dringsforslagene, er ligesaa opbyggelig og opmun- trende som det Fænomen, der viser sig paa de gamle Ændringsforslags Omraade, maa siges at være lidet trøstelig. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom imid- lertid, idet han rettede en Protest til mig og imod min Afbrydelse, tillige til at falde hen i Betragtninger over Pressen. De Tider vare forbi, sagde det ærede Medlem, da Folkethinget lod sig presse af den københavnske Presseklite. Det maa vel være mig, der uvilkaarlig har bragt denne Ideassociation frem hos det ærede Medlem, skjøndt jeg for Tiden er meget uskyldig i Presseforhol- dene; men har der virkelig været nogen Tid, hvor Folkethinget lod sig saaledes presse (Stemmer: Ja!), ja, kan det siges med Føie om foregaaende Folkething, at de have ladet sig saaledes presse af en Presseklite, saa tillader jeg mig at formene,